

om disse 16 Lovforslag til en vis Grad gør Forsøg paa at bringe vor Statsskatteordning ind i faste Baner, idet der er indført en Del Ændringer, saa kan det i alle Tilfælde ikke siges om de to af den højtærede Indenrigsminister her fremsatte Forslag om Ændringer i de kommunale Skattelove, at de gør Forsøg paa at revidere vor kommunale Skattelevning; det vil ikke for Rigsdagen være muligt paa det Grundlag, der her er skabt — dels ved de 16 Statsskatte洛夫orslag og dels ved de her af den højtærede Indenrigsminister fremsatte Lovforslag til Ændring af de kommunale Skatter —, at skabe det organiske Hele, som er absolut nødvendigt for, at vi kan faa hele Skatteordningen i Danmark ind under fastere Former, end vi har haft i de senere Aar.

Der kan være Grund til at spørge: Af hvilken Grund har den højtærede Regering ikke paa det nuværende Tidspunkt ønsket at faa en samlet Overvejelse af vore Skatter? Er Grunden den, at den højtærede Regering er inde paa, at de Vanskeligheder, der har været i de senere Aar, nu er ovre? Hvis det skulde være Tilfældet, beror det paa en meget stor Misforstaaelse. Det, der gør Kommunernes Stilling vanskelig, er, som jeg har nævnt, dette, at Staten og Kommunerne øser af de samme Kilder, og at Kommunerne er henvist til at udskrive hele Skatteforbruget paa de to Grundlag: Skat af Indkomst og Skat paa fast Ejendom. Hvad den kommunale Indkomstskat angaar, beregnes den efter samme Beløb som det, der lægges til Grund for Statsskat; men da samtlige personlige Skatter til Stat, Kommune og Kirke maa fradrages i Indkomsten, er det givet, at jo stærkere Staten beskatter Formue og Indkomst, desto mindre bliver der tilbage til Kommunerne. Det er her særlig det store Formueskattefradrag, der virker, og vi vil faa at se, at ikke faa af de allerstørste og rigeste Skatteydere i de kommende Aar kun vil komme til at svare en meget lille Skat til Kommunen, ja, enkelte vil endog saa blive helt fritaget for kommunal personlig Skat.

En Godsejer f. Eks., hvis Indkomst og Formue i Fjor blev ansat til henholdsvis 500 000 Kr. og 10 Millioner, skal i indeværende Aar af de 500 000 Kr.s Indtægt svare en Skat til Staten af 94 697 Kr. og af de 10 Millioner en Skat til Staten af 165 015 Kr., eller en samlet Skat til Staten paa 259 712 Kr. Da jeg har nævnt en Godsejer, skal vi jo tænke os ham boende i en Landkommune, hvor den kommunale Skatteprocent er lav, og jeg vil da regne hans samtlige personlige Skatter til Kirke og Kommune til

godt 4 pCt. af hans Indkomst eller med andre Ord 20 288 Kr. Det vil sige, at denne Godsejer i indeværende Aar skal svare en samlet Skat af 280 000 Kr. Det er ikke noget urimeligt Eksempel; der vil ganske sikkert kunne føres Bevis for, at Skatten i et enkelt Aar er forholdsvis større i Forhold til den Indkomst, der kan paaregnes i det Aar, der kommer.

Hvis vi nu vil spørge: Hvorledes virker et saadant Skattefradrag overfor Staten og overfor Kommunen? — ja saa klarer Staten sig til en vis Grad. Staten har jo nemlig Krav paa Formueskatten, og hvis Formueskatten bibeholdes i de Aar, der kommer, i den samme Højde, som vi har haft i de senere Aar, vil Manden komme til at svare 165 000 Kr. i Formueskat til Staten. Men hvis hans Indtægt ikke overstiger de 280 000 Kr., vil han ikke komme til at svare en eneste Øre i Skat til Kommunen, idet Kommunens Skat er en ren og skær Indkomstskat. Der har i Dag været talt, særlig af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, om Kildeartsbeskatning. Kildeartsbeskatningen er jo en indirekte Formueskat, men da den beregnes af Indkomsten som et procentvis Tillæg, virker den ikke i et Tilfælde som dette. Hvis Skattefradraget paa Grund af betalte Skatter er lig Indtægten, saaledes at den skattepligtige Indkomst bliver lig Nul, saa hjælper det ikke at forhøje efter Kildeartsbeskatningen. Det hjælper heller ikke at forhøje efter det frie Skøn, idet det ogsaa er et procentvis Tillæg. Nul, som er den skattepligtige Indkomst, vil til Trods derfor vedblive at være Nul. Det vil ødelægge Kommunernes Økonomi, og ingen Skatteyder med jævn Indtægt vil kunne forstaa, at det er rigtigt, at en Mand med en Indkomst paa 280 000 Kr. og en Formue paa 10 Mill. Kr. ikke skal være med til at betale Kommunens Udgifter.

Det store Formueskattefradrag i Forbindelse med de dalende Indtægter særlig overfor Erhvervene vil medføre, at de faste Indtægter og de almindelige arbejdsskabte Indtægter vil komme til at svare en meget stor Skat til Kommunen i de Aar, der kommer. Procenten vil jo stige; Skatten skal ind, og det maa saa lignedes paa de Indtægter, der er. Jeg vil derfor paastaa, at en Ændring, hvorefter der sættes en bestemt Grænse mellem Statens og Kommunernes Ret til at udnytte de forskellige Skattegrundlag, aldrig har været mere paa krævet end netop nu. Og hvis nogen vil mene, at naar Indtægterne svigter, kan Kommunerne lægge noget mere af deres Skatter over paa fast Ejendom, saa er det